

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL U. K. SKUNDO**

2019 m. liepos 9 d. Nr. S-89 (7-68/2019)

Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš pirmininkės Editos Galiauskaitės, narių Evaldo Raistensio, Rasos Stravinskaitės (pranešėja), Andriaus Veniaus, išnagrinėjo U. K. (U. K., toliau – Pareiškėjas) 2019-05-24 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Muitinės departamentas) 2019-05-06 sprendimo Nr. 1A-103 (toliau – Sprendimas). Pareiškėjas U. K. (U. K.), Atsakovo atstovas E. B. 2019-07-02 dalyvavo Komisijos posėdyje.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas nesutinka su Muitinės departamento 2019-05-06 sprendimu Nr. 1A-103. Nurodo, jog jis Vilniaus rajono apylinkės teismo 2016-05-30 nutarimu buvo pripažintas kaltu administracinio teisės pažeidimo byloje Nr. A2.8-543-269/2016 ir jam buvo skirta 2 896 Eur bauda su 2 335 pakelių cigarečių „NZ Gold superslims“ konfiskavimu. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekso (toliau – ATPK) 313 straipsnio 4 dalimi, 2 400 Eur dalis paskirtos baudos buvo pakeista į 400 valandų nemokamų viešųjų darbų ir nustatyta, kad jie turi būti atlikti per 6 mėnesius nuo nutarimo gavimo. Likusios baudos 496 Eur dalies mokėjimas buvo išdėstytas 20 mėn. Pareiškėjas nurodo iki šios dienos viešuosius darbus atlikęs ir baudą sumokėjęs.

Pareiškėjas nurodo 2018-11-02 gavęs Kauno teritorinės muitinės (toliau – Kauno TM) Tarifų ir muitinio įvertinimo kontrolės skyriaus Panevėžio poskyrio pranešimą Nr. (9.6)-B-10825 dėl galimo nepalankaus teritorinės muitinės sprendimo teisės pažeidimo byloje Nr. A2.8-543-269/2016. Šio pranešimo pagrindu Pareiškėjas 2018-11-20 pateikė atsiliepimą ir pridėjo dokumentų kopijas. 2018-12-08 gavo Kauno TM 2018-12-05 sprendimą Nr. 8PM190151 „Dėl mokestinės prievolės muitinėje apskaičiavimo“. Pareiškėjas 2018-12-11 išsiuntė prašymą Kauno TM Panevėžio poskyriui neskaičiuoti delspinigių už nesumokėtą muitą, akcizą bei PVM, nurodydamas, kad tuo metu nedirbo ir buvo registruotas Darbo biržoje. Dėl patirtos stuburo traumos, dešiniojo blauzdikaulio kūno lūžio su šėivikaulio proksimalinės dalies lūžiu, patirtų operacijų ir pooperacinės infekcijos, Pareiškėjas turi problemų su sveikata, iki šiol jaučia skausmus ir nepilnai mina koją, todėl tokia sveikatos būklė apsunkino Pareiškėjo galimybes susirasti darbą.

Pareiškėjas tvirtina nesutinkantis su Muitinės departamento 2019-05-06 sprendimu Nr. 1A-103. Pareiškėjo teigimu, jo ekonominė padėtis yra sunki ir delspinigių apskaičiavimas būtų nepakeliama našta jam ir jo vaikams. Pareiškėjas turi du mažamečius vaikus, su vaikų motina bendro ūkio neveda ir padeda jiems pagal galimybes, susitarimo dėl išlaikymo nesudarę. Pareiškėjas prižiūri senyvo amžiaus močiutę. Dėl patirtos traumos ilgą laiką nedirbo ir įsidarbino tik 2019 m. Iki šiol jaučia skausmus ir nepilnai mina koją.

Pareiškėjui priklauso ½ gyvenamojo namo dalis, kurią pagal dovanojimo sutartį 2015-12-22 Pareiškėjui padovanojo motina ir kurioje gyvena Pareiškėjas su mažamečiais vaikais, o kitoje namo dalyje gyvena Pareiškėjo motina. Delspinigių išieškojimas iš nekilnojamojo turto, Pareiškėjo nuomone, būtų neproporcingas esamai padėčiai.

Pareiškėjas pripažįsta, kad jis pagal Bendrijos muitinės kodekso 202 straipsnio 3 dalies nuostatas tapo skolingas muitinei ir turi pareigą sumokėti mokesčius už importo muitais apmokestinamas prekes. Pareiškėjas prašo tai laikyti jo atsakomybę lengvinančia aplinkybe. Pateikia mokesstinės paskolos sutarties Nr. 5MA-34 kopiją su priedais, sudarytą tarp Pareiškėjo ir Vilniaus TM, kuri parodo, jog Pareiškėjas pripažįsta esąs skolingas muitinei ir turi pareigą sumokėti mokesčius. Kas mėnesį mokamos įmokos už skolą muitinei sumažina Pareiškėjo pragyvenimo pajamas.

Vilniaus rajono apylinkės teismui 2016-05-30 pripažinus Pareiškėją kaltu administracinio teisės pažeidimo byloje Nr. A2.8-543-269/2016, jis dėl savo neišprusimo ir dėl to, kad nebuvo informuotas, nepagalvojo, kad gali būti skolingas valstybei. Kauno TM pranešimą tikrinamam asmeniui apie galimą nepalankų sprendimą Nr. (9.6)-1B-10825 Pareiškėjas teigia gavęs tik 2018-11-02, o 2018-12-08 gavo Kauno TM 2018-12-05 sprendimą Nr. 8PM190151 „Dėl mokesstinės prievolės muitinėje apskaičiavimo“. Pareiškėjas tvirtina, jog jis nebūtų laukęs 2,5 m., kol susikaups tokia delspinigių suma, o būtų dalimis mokėjęs mokesčines prievoles.

Pareiškėjo nuomone, Muitinės departamento sprendimas yra deklaratyvus ir paremtas formaliais motyvais, neatsižvelgta į individualią situaciją, nesivadovauta proporcingumo principu. Priimdamas sprendimą, Muitinės departamentas rėmėsi teismų praktika byloje Nr. A-442-807/2010, kuri yra net 2010 m. Juolab, kad 2016 m. priėmus naują Sąjungos muitinės kodeksą, esant tokiam pažeidimui ir konfiskavus cigaretes, skolos muitinei nebelieka.

Muitinės departamentas savo sprendime nieko nepasisakė dėl prašymo tuo atveju, jei būtų nuspręsta, kad Pareiškėjo materialinė padėtis nėra sunki, atkreipti dėmesį į tai, jog Pareiškėjas apie tai, jog jis yra skolingas muitinei, sužinojo tik Kauno TM priėmus 2018-12-05 sprendimą Nr. 8PM190151, kurį Pareiškėjas gavo 2018-12-08, delspinigius skaičiuoti nuo tos dienos, kai Pareiškėjas sužinojo esantis muitinės skolininku.

Pareiškėjas prašo panaikinti Muitinės departamento 2019-05-06 sprendimą Nr. 1A-103 ir, esant sunkiai materialinei padėčiai, neskaičiuoti delspinigių už nesumokėtą muitą 34 Eur, už nesumokėtą akcizą 1 201 Eur, už nesumokėtą pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM) 368 Eur. Tuo atveju, jei būtų nuspręsta, kad Pareiškėjo materialinė padėtis nėra sunki, atkreipti dėmesį į tai, jog tai, kad yra skolingas muitinei, Pareiškėjas sužinojo tik Kauno TM 2018-12-05 priėmus sprendimą Nr. 8PM190151, kurį gavo 2018-12-08, ir delspinigius skaičiuoti nuo šios dienos.

Muitinės departamentas Sprendimu patvirtino Kauno TM 2019-01-28 sprendimą Nr. M1-007, kuriuo Pareiškėjas buvo neatleistas nuo 34 Eur maito delspinigių, 1 201 Eur akcizo delspinigių ir 368 Eur PVM delspinigių.

Muitinės departamentas sprendime nurodo, jog Vilniaus rajono apylinkės teismas 2016-05-30 nutarimu administracinio teisės pažeidimo byloje Nr. A2.8-543-269/2016 pripažino Pareiškėją kaltu padarius administracinį teisės pažeidimą, numatytą ATPK 163² straipsnio 4 dalyje ir skyrė 2 896 Eur baudą su 2 335 pakelių cigarečių konfiskavimu. Kauno TM, remdamasi paminėtu teismo nutarimu, 2018-12-05 sprendimu Nr. 8PM190151 konstatavo, jog, vadovaujantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – Bendrijos muitinės kodeksas), 202 straipsnio 3 dalies 2 ir 3 įtraukomis, Pareiškėjas yra asmuo, žinojęs apie prekių (cigarečių) įvežimo į Bendrijos teritoriją neteisėtumą, todėl laikytinas skolininku muitinei. Minėtu Kauno TM sprendimu, kuris apskūstas nebuvo, įregistruota 632 Eur maito, 3 763 Eur akcizo bei 1 153 Eur PVM nepriemoka. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 96 straipsnio 1 dalies 2 punktu, už laiku nesumokėtus mokesčius apskaičiuoti 34 Eur maito delspinigiai, 1 201 Eur akcizo delspinigiai ir 368 Eur PVM delspinigiai.

Pareiškėjas Kauno TM padavė 2019-01-11 prašymą, kuriuo, motyvuodamas sunkia ekonomine padėtimi, prašė atleisti nuo delspinigių mokėjimo. Kauno TM 2019-01-28 sprendimu Nr. M1-007 Pareiškėjo prašymo netenkino, minėtame sprendime konstatavusi, kad Pareiškėjas nepateikė įrodymų apie sunkią ekonominę padėtį bei informacijos apie gaunamą valstybės paramą ir nepilnamečių vaikų išlaikymą. Be to, Kauno TM duomenimis, Pareiškėjas turi nekilnojamojo turto bei pajamų, todėl pagrindo atleisti nuo delspinigių mokėjimo vadovaujantis MAĮ 113 straipsnio 1 dalies 3 punkto nuostatomis nėra. Pareiškėjas nurodytąjį Kauno TM sprendimą apskundė Muitinės departamentui.

Muitinės departamentas nurodo, jog Pareiškėjo skundas atmetinas, skundžiamas Kauno TM sprendimas tvirtintinas. Muitinės departamentas sprendime cituoja MAĮ 113 straipsnio 1 dalies 3 punkto nuostatas, šias nuostatas aiškinančią Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktiką (LVAT nutartis adm. byloje Nr. A-442-807/2010). Iš pateiktų įrodymų, pasak Muitinės departamento, matyti, kad Pareiškėjas dirba ir gauna minimalią algą, jo vardu yra registruotas nekilnojamas turtas – ½ gyvenamojo namo dalis. Jokių dokumentų, kad Pareiškėjas šiuo metu gauna socialinę paramą arba tokia parama jam yra reikalinga, pateikta nebuvo.

Muitinės departamentas, apibendrinęs visus turimus duomenis, sprendime daro išvadą, jog Pareiškėjo turtinė padėtis nėra tokia, dėl kurios jis negalėtų sumokėti Kauno TM 2018-12-05 sprendimu Nr. 8PM190151 įregistruotų delspinigių. Pažymi ir tai, jog Pareiškėjas turi teisę kreiptis į Kauno TM dėl minėtos delspinigių sumos sumokėjimo išdėstymo MAĮ 88 straipsnyje išdėstytais pagrindais.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas, skundžiamas Muitinės departamento sprendimas keistinas atleidžiant Pareiškėją nuo 50 proc. jam apskaičiuotų delspinigių mokėjimo.

Ginčas šioje byloje yra kilęs dėl Pareiškėjo atleidimo nuo 34 Eur maito, 1 201 Eur akcizo ir 368 Eur PVM delspinigių MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 4 punkte (iki 2019-01-01 galiojusios MAĮ redakcijos 100 straipsnio 1 dalies 3 punkte, pakeista 2018-06-28 įstatymu Nr. XIII-1329) įtvirtintu pagrindu, t. y. kai delspinigius išieškoti netikslinga ekonominiu ir (ar) socialiniu pagrindu, kaip tai suprantama pagal šio įstatymo 113 straipsnio 1 dalies 3 punktą – jeigu yra sunki fizinio asmens ekonominė (socialinė) padėtis. Muitinės departamentas, įvertinęs Pareiškėjo kartu su prašymu atleisti jį nuo delspinigių mokėjimo pateiktus dokumentus, nustatęs aplinkybes, jog Pareiškėjas dirba ir gauna minimalią algą, jo vardu yra registruotas nekilnojamas turtas, jog duomenų apie tai, kad Pareiškėjas šiuo metu gautų socialinę paramą arba tokia parama jam yra reikalinga, nėra, ginčijamame sprendime padarė išvadą, jog Pareiškėjo turtinė padėtis nėra tokia sunki, dėl kurios jis negalėtų sumokėti Kauno TM 2018-12-05 sprendimu Nr. 8PM190151 įregistruotų delspinigių. Tuo tarpu Pareiškėjas skunde Komisijai tvirtina bei pateiktais dokumentais įrodinėja, jog jo ekonominė padėtis yra itin sunki ir apskaičiuotų delspinigių sumokėjimas Pareiškėjui būtų nepakeliama našta. Todėl Komisija sprendime ir pasisakys, ar yra pagrindas atleisti Pareiškėją nuo delspinigių ar jų dalies mokėjimo, atsižvelgiant į Pareiškėjo pateiktus dokumentus.

MAĮ 113 straipsnio 1 dalies 3 punktas detalizuoja sunkią fizinio asmens ekonominę (socialinę) padėtį, jame įtvirtintas pavyzdinis sąrašas aplinkybių, kurioms egzistuojant, gali būti pripažinta, jog asmens ekonominė (socialinė) padėtis yra itin sunki ir tuo pagrindu mokesčių mokėtojas gali būti atleistas nuo prievolės sumokėti delspinigius. Tarp tokių aplinkybių MAĮ 113 straipsnio 1 dalies 3 punkte minimos šios: fiziniam asmeniui reikia valstybės paramos (asmuo yra pensinio amžiaus, neįgalusis, asmeniui reikalingas gydymas, medicininė profilaktika ir rehabilitacija, asmuo yra bedarbis, gauna socialinę pašalpą) arba tokia parama jau teikiama. Iš esmės visos šios aplinkybės siejamos su tokia mokesčių mokėtojo ekonomine (socialine) situacija, kai jis negauna jokių pajamų ir yra valstybės remiamas arba jam tokios paramos reikia. LVAT 2010-06-07 nutartyje adm. byloje Nr. A-442-807-2010 nurodė, kad MAĮ 100 straipsnio

1 dalies 3 punktas ir 113 straipsnio 1 dalies 3 punktas atleidimą nuo delspinigių sieja su sunkia fizinio asmens ekonomine (socialine) padėtimi ir vien asmens priskyrimas tam tikrai socialinei grupei (pensininkams, neįgaliesiems, bedarbiams ir pan.) savaime nesudaro pagrindo jį atleisti nuo delspinigių. Tam būtina įvertinti visas mokesčių mokėtojo ekonominę (socialinę) padėtį apibūdinančias aplinkybes (gaunamas pajamas, turimą turtą). Pareiškėjas skunde Komisijai nurodo, jog Muitinės departamentas ginčijamame sprendime nepagrįstai rėmėsi aukščiau pacituotomis LVAT nutarties nuostatomis, nes, Pareiškėjo nuomone, ši 2010 m. suformuota teismų praktika yra pasenusi. Tačiau Komisija pažymi, jog nurodytoje nutartyje pateiktais MAĮ normų, apibūdinančių sunkią fizinio asmens ekonominę (socialinę) padėtį, išaiškinimais rėmėsi ne tik Muitinės departamentas ginčijamame sprendime, bet ir LVAT, priimdamas vėlesnes nutartis ginčijamu klausimu (pavyzdžiui, LVAT 2016-01-28 nutartis adm. byloje Nr. A-154-438/2016, 2018-01-24 nutartis adm. byloje Nr. A-94-261/2018 ir kt.).

Pareiškėjas, įrodinėdamas savo sunkią ekonominę (socialinę) padėtį, pateikė Komisijai 2018-03-02, 2018-04-23, 2018-04-30, 2018-05-14 medicinos dokumentų išrašų, vaikų gimimo liudijimų, Lietuvos darbo biržos išduotos Darbo ieškančio asmens atmintinės, V. G. pensininko, invalidumo pažymėjimų, Pažymos apie asmens deklaruotą gyvenamąją vietą, Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos Vilniaus skyriaus pažymos apie asmens valstybinį socialinį draudimą, Mokesčių mokėtojo mokestinės paskolos sutarties su mokėjimo grafiku kopijas, IĮ "A1" 2019-05-23 pažymą apie priskaičiuotą ir išmokėtą darbo užmokestį bei kitas išmokas (2019 m. vasario–balandžio mėn.). Be nurodytųjų dokumentų ginčo byloje taip pat yra pateiktas VĮ Registrų centro Nekilnojamojo turto registro centrinio duomenų banko 2016-01-12 išrašas, taip pat darbo sutarties, 2019-02-12 pasirašytos tarp Pareiškėjo ir IĮ "A1" kopija.

Įvertinus ginčo byloje pateiktą informaciją, darytina išvada, kad Pareiškėjas neatitinka MAĮ 113 straipsnio 1 dalies 3 punkte apibrėžtų kriterijų, kurie įgalina mokesčių mokėtojo socialinę / ekonominę padėtį pripažinti sunkia ir dėl kurios Pareiškėjas galėtų būti atleistas nuo delspinigių mokėjimo. Nors Pareiškėjas 2018 m. turėjo sveikatos problemų (tai patvirtina Pareiškėjo pateiktų medicinos dokumentų išrašų kopijos), kas, jo teigimu, apsunkina galimybes susirasti darbą, tačiau duomenų apie tai, jog Pareiškėjui šiuo metu reikalingas ar yra taikomas papildomas gydymas, medicininė profilaktika ar reabilitacija, byloje nėra. Pareiškėjo pateikta Lietuvos darbo biržos išduotos Darbo ieškančio asmens atmintinės kopija patvirtina, jog Pareiškėjas 2018-02-29 buvo įregistruotas Vilniaus teritorinėje darbo biržoje, tačiau šiuo metu nėra bedarbis. Priešingai, iš pateiktų dokumentų matyti, jog Pareiškėjas nuo 2019-02-12 dirba pagal neterminuotą darbo sutartį, gauna pastovias pajamas. Pareiškėjui nuosavybės teise priklauso ½ dalis žemės sklypo ir gyvenamojo namo su priklausiniais, adresu: (duomenys neskelbtini), šio turto vidutinė rinkos vertė – 24580 Eur. Nors skunde bei posėdžio Komisijoje metu Pareiškėjas akcentavo savo įvykdytus (sumokėta 496 Eur bauda, skirta už administracinę teisės pažeidimą) bei turimus (mokama 5548 Eur mokesčių nepriemoka pagal pasirašytą mokestinės paskolos sutartį) įsipareigojimus, tačiau šios aplinkybės nepripažintinos turinčiomis įtakos galimam mokesčių mokėtojo atleidimui nuo delspinigių mokėjimo. Todėl, Komisijos vertinimu, konstatuotina, kad Pareiškėjas neįrodė aplinkybių, jog egzistuoja teisinės sąlygos atleisti jį nuo apskaičiuotų delspinigių šiuo pagrindu, kai delspinigius išieškoti netikslinga ekonominiu ir (ar) socialiniu požiūriu.

Tačiau pažymėtina ir tai, kad teismų praktikoje tam tikros aplinkybės yra pripažįstamos pakankamu pagrindu atleisti mokesčių mokėtoją nuo delspinigių (ar baudų) mokėjimo, vadovaujantis MAĮ 8 straipsnyje įtvirtintais protingumo ir teisingumo kriterijais. Tokiomis aplinkybėmis laikomos: geranoriškas ir aktyvus mokesčių mokėtojo bendradarbiavimas, apskaičiuotų (nesumokėtų) mokesčių sumokėjimas, teisės normų reikalavimų neatitinkantys, neoperatyvūs mokesčių administratoriaus veiksmai kontrolės procedūrų ir mokestinio ginčo metu (detaliai šios aplinkybės aptartos LVAT 2014-03-17 nutartyje adm. byloje Nr. A-556-990/2014), taip pat tam tikros mokesčių mokėtoją apibūdinančios aplinkybės – amžius, socialinė grupė, sveikatos problemos ir pan. (LVAT 2014-03-17 nutartis adm. byloje Nr. A-556-990/2014, taip pat LVAT 2014-06-25 nutartis adm.

byloje Nr. A-556-1375/2014). Iš kitos pusės pažymėtina ir tai, kad šios teismų praktikos suformuotos taisyklės įprastai pripažįstamos sudarančiomis pagrindą atleisti mokesčių mokėtoją ne nuo visų, o nuo dalies delspinigių (ar baudų) mokėjimo, nes laikomasi pozicijos, jog yra nustatyti mokesčių teisės aktų pažeidimai, todėl atleidžiant mokesčių mokėtoją nuo visų ekonominių sankcijų, jos neatliktų jų skyrimu numatytų tikslų: poveikio konkrečiam mokesčių mokėtojui, bendrosios prevencijos. Įvertinus ginčo byloje pateiktą informaciją, remiantis teismų praktikos suformuotais kriterijais, konstatuotina, jog byloje yra nustatytos aplinkybės, sudarančios pagrindą atleisti Pareiškėją nuo dalies delspinigių mokėjimo: Pareiškėjas sutiko su mokesčių administratoriaus nustatytais pažeidimais, jų neginčijo, dalimis moka mokestinę prievolę muitinei, Pareiškėjas augina du nepilnamečius vaikus, Pareiškėjui apskaičiuoti delspinigiai (1603 Eur) sudaro apie 30 proc. apskaičiuotų mokesčių sumos (5548 Eur). Todėl apsižvelgiant į aptartas aplinkybes, siekiant užtikrinti už mokestinių prievolių nevykdymą taikomų ekonominių priemonių proporcingumą, išvengti taikomų poveikio priemonių neigiamo poveikio Pareiškėjo nepilnamečių vaikų interesams, konstatuotina, kad Pareiškėjas atleistinas nuo 50 proc. apskaičiuotų delspinigių mokėjimo, t. y. Pareiškėjas atleistinas nuo 17 Eur maito, 600,50 Eur akcizo ir 184 Eur PVM delspinigių.

Atsakant į skunde išdėstytą prašymą skaičiuoti delspinigius nuo to momento, kada Pareiškėjas sužinojo apie Kauno TM 2018-12-05 sprendimą Nr. 8PM190151 dėl mokestinės prievolės muitinėje apskaičiavimo, Pareiškėjui paaiškintina, jog delspinigių skaičiavimo pradžios momentą, trukmę, delspinigių dydį reglamentuoja imperatyvios teisės normos – MAĮ 96–99 straipsnių nuostatos, pagal kurias delspinigiai skaičiuojami nuo kitos dienos po to, kai mokestis turėjo būti sumokėtas į biudžetą, iki sprendimo apskaičiuoti mokestinę prievolę priėmimo dienos. Atsižvelgiant į šį teisinį reglamentavimą, skaičiuoti delspinigius nuo kito momento, kaip kad savo skunde siūlo Pareiškėjas, nėra pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, 100 straipsnio 2 dalimi, 8 straipsniu, n u s p r e n d ž i a :

Pakeisti Maitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2019-05-06 sprendimą Nr. 1A-103 ir atleisti Pareiškėją nuo 17 Eur maito, 600,50 Eur akcizo ir 184 Eur PVM delspinigių.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos narys

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius